

Ze Stada Ogierów udajemy się na Plac Powstańców Wielkopolskich, gdzie pod numerem 5 mieszkał kupiec i przemysłowiec **Adam Stańko** (1883-1939). Stańko był z jednym z założycieli Towarzystwa Gimnastycznego SOKÓŁ (1908), Banku Ludowego i Spółdzielni ROLNIK w Sierakowie (1910). Latem 1914 roku wcielony został do wojska niemieckiego, przebywał na froncie wschodnim, gdzie dosłużył się stopnia kaprala. Po powrocie w listopadzie 1918 roku natychmiast przystąpił do pracy konspiracyjnej. W Radzie Ludowej w Sierakowie pełnił funkcje szefa sztabu. Organizował tajne zebrańia odprawowe. W momencie wyzwolenia miasta objął urząd zastępcy burmistrza i sprawował do społecznie, z przerwami przez 20 lat. Był czynnym organizatorem Towarzystwa Powstańców i Wojaków. Z sukcesem prowadził swą działalność gospodarczą: sklepy, hurtownie, młyn, mleczarnię, gospodarstwo rolne. Odznaczony srebrnym Krzyżem Zasługi i Odznaką Pamiątkową Wojsk Wielkopolskich.

Będąc w Sierakowie nie możemy prze-gapić złożenia zniczy na **cmentarzu parafialnym**, który jest miejscem pochówku ok. 150 powstańców wielkopolskich z ziemi sierakowskiej. Jednym z najbardziej znanych jest **Jan Nepomucen Wołyński** (1879-1948), fryzjer, społecznik i konspirator, powstaniec. W Sierakowie mieszkał od 1903 roku w kamienicy przy **Rynku 15**. W 1907 roku utworzył Towarzystwo Robotników Polskich, a w roku następnym towarzystwo Gimnastyczne SOKÓŁ, którego został naczelnikiem, a później prezesem. W roku 1910 założył oddział młodzieży pozaszkolnej dla nauki pisania i czytania w języku polskim. Za swą działalność często był szykanowany przez sądy i administrację pruską. Próbowano zmusić go, by zmienił miejsce zamieszkania. Był również członkiem Komitetu Wyborczego do Parlamentu i Landtagu. Zabiegał o wzrost frekwencji Polaków przy urnach wyborczych,

szczególnie z kręgów robotniczych i chłopskich. Sprawował też funkcję Przewodniczącego Komitetu Wyborczego do Rady Miejskiej w Sierakowie. Dzięki jego zabiegom w 1911 roku przeprowadzono, od niepamiętnych czasów, wybór 3 członków Polaków do Rady Miasta. W 3 dniu wojny został powołany do wojska niemieckiego i wysłany na front rosyjski. W sierpniu 1915 roku dostał się do niewoli rosyjskiej. Nauczywszy się języka rosyjskiego pracował w zawodzie fryzjerskim. Po rewolucji uciekł z Lwowa, prowadził agitację i werbował Polaków do Korpusu gen. Józefa Dowbor-Muśnickiego. W lutym 1918 roku zbiegł z niewoli i przybył do Sierakowa. Reaktywował działalność SOKOŁA, prowadził zajęcia musztry i naukę obchodzenia się z bronią wśród młodych sokolników. Został delegatem Sierakowa na Polski Sejm Dzielnicowy (3-5 grudnia 1918 r.). W początkach stycznia czołowy organizator oddziałów powstańczych, później uczestnik zmagañ o wyzwolenie miasta. Brał udział w bitwie pod Kolnem, potyczkach pod Kobylarnią i Zatomiem. Po Powstaniu Wielkopolskim czynny przy reaktywowaniu Ochotniczej Straży Pożarnej i Bractwa Strzeleckiego. Odznaczony został medalem pamiątkowym „Polska Swemu Obrońcy” i Brązowym Krzyżem Zasług. Z cmentarza udajemy się do Kościoła Bernardynów. Wielkim i ważnym dniem dla Sierakowa był 19 stycznia 1919 r. W tym dniu odbyło się zaprzysiężenie kompanii. Uroczystość rozpoczęła się mszą świętą, którą w miejscowym **kościółce parafialnym** odprawił ks. prob. Marian Poprawski, przy tłumnym udziale ludności miejskiej i wiejskiej. Po nabożeństwie odśpiewano hymn „Boże coś Polskę”. Z Kościoła, przy dźwiękach orkiestry i wiwatów, wojsko udało się na rynek (obecnie Plac Powstańców Wielkopolskich), który ozdobiony był flagami narodowymi. Żołnierze ustawili się w czworobok. Dowódca kompanii przemówił do nich, wskazując na ważność dnia i odczytał rotę przysięgi. Z braku

